

சாந்தமுள்ள ஆவியோடு கிறிஸ்துவாகிய வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்!

யாக்கோபு 1:19-21, “ஆகையால், என் பிரியமான சகோதரரே, யாவரும் கேட்கிறதற்குத் தீவிரமாயும், பேசுகிறதற்குப் பொறுமையாயும், கோபிக்கிறதற்குத் காமகாமப்பிரக்ஞை வர்கள் மனவருடைய கோபம் தேவனுடைய நீதியை நடப்பிக்கமாட்டாதே. ஆகையால், நீங்கள் எல்லாவித அழகையும் கொடிய துர்க்கணங்களையும் விரிக்குவிட்டு உங்கள் உள்ளத்தில் நாட்டப்பட்ட காயம் உங்கள் அக்கமரக்களை மொகிக்க வல்லமையுள்ளதாயுமிருக்கிற வசனத்தைச் சாந்தமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.”

நம்மிடம் உள்ளவற்றிலேயே மிகவும் களங்கமற்றது ஆட்டுக்குட்டி என்று நான் கருதுகிறேன். தேவன் இயேசு கிறிஸ்துவை அடையாளம் காட்ட விரும்பியபோது, அவரை ஒரு ஆட்டுக்குட்டியாக அடையாளம் காட்டினார் (மத்தேயு 3:13-17). மேலும், அவர் தம்மைத் தாமே அடையாளம் காட்ட விரும்பியபோது, அவர் தம்மை ஒரு பறவையாக, ஒரு புறாவாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். பறவையினங்கள் அனைத்திலும் புறாவே மிகவும் களங்கமற்றதும் தூய்மையானதும் ஆகும், விலங்கினங்கள் அனைத்திலும் ஆட்டுக்குட்டியே மிகவும் களங்கமற்றதும் தூய்மையானதும் ஆகும்.

இயேசு யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார், மேலும் வேதாகமம் கூறுகிறது, “தேவனுடைய ஆவி புறாவைப் போல அவர்மேல் இறங்கி வருவதை அவர் கண்டார்.” (யோவான் 1:29-34). எனவே, அது ஒரு ஓநாயாகவோ அல்லது வேறு எந்த விலங்காகவோ இருந்திருந்தாலும், புறாவின் இயல்பு ஓநாயின் இயல்புடன் கலந்திருக்க முடியாது; அதுபோலவே, ஆட்டுக்குட்டியைத் தவிர வேறு எந்த விலங்குடனும் புறாவின் இயல்பு கலந்திருக்க முடியாது. மேலும் அவர்கள் இரு இயல்புகள் ஒன்றிணைந்தபோது, அவற்றால் ஒன்றுக்கொன்று உடன்பட முடிந்தது.

இப்போது விதியைப் பார்க்கிறீர்களா? அது அங்கே வந்தபோது ஒரு ஆட்டுக்குட்டியாக இருந்தது . அது ஒரு ஆட்டுக்குட்டியாகப் பிறந்தது. அது ஒரு ஆட்டுக்குட்டியாகவே வளர்க்கப்பட்டது.

ஆகவே, அந்த வகையான உண்மையான ஆவியால்தான் வார்த்தையையும், கிறிஸ்துவையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். மற்றவர்களோ, அதைப் பெற முயன்று , தேவனுடைய ஆவியை ஒரு ஓநாய் மீது வைப்பார்கள், பாருங்கள்,

அது கோபமுற்றது, நோயுற்றது, அற்பமானது. அது அங்கே தங்காது. பரிசுத்த ஆவியோ உடனடியாகப் பறந்து சென்றுவிடும். அது அப்படிச் செய்யாது.

ஒருவேளை அந்தப் புறா கீழே இறங்கி வந்திருந்தால், அது ஒரு ஆட்டுக்குட்டியாக இல்லாமல் வேறு ஏதேனும் விலங்காக இருந்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? அது சட்டென்று பறந்து திரும்பிச் சென்றிருக்கும். பார்த்தீர்களா? ஆனால், தன்னால் ஒன்றிணையக்கூடிய அந்த இயற்கையை அவர் கண்டபோது, அது அப்படியே ஒன்றாகிவிட்டது.

பின்பு புறா ஆட்டுக்குட்டியை வழிநடத்தியது; கவனியுங்கள், அது ஆட்டுக்குட்டியை வதைக்கப்படுவதற்காக வழிநடத்தியது (ஏசாயா 53:7). இப்போது, ஆட்டுக்குட்டி புறாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தது (பிலிப்பியர் 2:5-11). அது எங்கு வழிநடத்தினாலும், அது செல்லத் தயாராக இருந்தது.

அவருக்கு முழுமையாக அர்ப்பணித்து சேவை செய்யும் வாழ்க்கைக்கு வழிநடத்தும்போது (ரோமர் 8:36-37), சில சமயங்களில் நம் ஆவிகள் அதற்குக் கீழ்ப்படியாமல் , நாம் ஆட்டுக்குட்டிகளைப் போல இருக்கிறோமோ என்று நான் வியக்கிறேன் . ஆட்டுக்குட்டி கீழ்ப்படிதலுள்ளது.

ஒரு ஆட்டுக்குட்டி தன்னலமற்றது. அது எதையும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை, தனக்கென்று உரிமை கோருவதில்லை. அதை அப்படியே கீழே போட்டு, அதன் உரோமத்தை முழுவதுமாக வெட்டி எடுத்துவிடும். அதனிடம் இருப்பது அது ஒன்றுதான். அதைப் பற்றி அது ஒருபோதும் எதுவும் சொல்வதில்லை; தன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் தியாகம் செய்துவிடும். அதுதான் ஒரு ஆட்டுக்குட்டி. அது கொடுக்கும். எல்லாவற்றையும், தன்னையும், அதுவாக இருப்பவை அனைத்தையும் அசுற்றிவிடு.

ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவர் அப்படித்தான் இருப்பார், தங்களைத் தாங்களே தியாகம் செய்து, இந்த உலகத்தைப் பற்றி கவலைப்படாமல், தன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் கர்த்தருக்கு கொடுப்பார். [1]

ஒரு ஆட்டுக்குட்டி மிகவும் சாந்தமானது, அதை வழிநடத்த முடியும். அதனால்தான் தேவன் கிறிஸ்துவை ஆட்டுக்குட்டியாகவும், தம்மையே புறாவாகவும் சித்தரித்தார். யோர்தான் நதிக்கரையில் யோவான் இயேசுவுக்குத் திருமுழுக்கு அளித்த அந்த நாளில், அதுவரை நடந்திராத மாபெரும் நிகழ்வுகளில் ஒன்று அங்கேயே நடந்தது. கவனியுங்கள், எவ்வளவு அழகு! பூமியில் உள்ள எல்லா உயிரினங்களிலும் மிகவும் சாந்தமான ஆட்டுக்குட்டியும், வானத்துப் பறவைகளிலும் மிகவும் சாந்தமான புறாவும், இப்போது, அவர்கள் இருவரும் ஒன்றுபடுவதற்கு அதுவே ஒரே வழியாக இருந்தது. புறா ஆட்டுக்குட்டியின் மேல் வருவதற்கு அதுவே ஒரே வழியாக இருந்தது. இப்போது, புறா இறங்கி வந்தபோது, யோவான் இயேசுவைக் கண்டு, "இதோ, உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற

தேவ ஆட்டுக்குட்டி" என்றார் . (யோவான் 1:29-33). யோவான் சொன்னார், "தேவனுடைய ஆவியானவர் ஒரு புறாவைப் போல இறங்கி வந்து அவர்மேல் தங்குவதைக் கண்டேன்." அல்லேலூயா! இதோ. புறாவும் ஆட்டுக்குட்டியும் ஒன்றாக இணைந்தன. அப்போதுதான் கர்த்தரும் மனிதனும் ஒன்றானார்கள். அப்போதுதான் வானமும் பூமியும் ஒன்றையொன்று தழுவின. அல்லேலூயா! அப்போதுதான் தேவன் மாம்சமாகி, அதைக் கொண்டுவந்தார் (1 தீமோ. 3:16); அப்போதுதான் தேவன் ஆவி ரூபத்திலிருந்து இறங்கி வந்து மனிதனாகி, நமக்கு மத்தியில் வாசம்பண்ணினார். அப்போதுதான் நித்தியம் அனைத்தும் ஒன்றையொன்று தழுவின. அப்போதுதான் ஆதாமின் மக்களாகிய வீழ்ச்சியடைந்த மனித இனமும், யெகோவா தேவனும், ஒவ்வொரு தேவதூதரும் ஒன்றாக வந்தனர்; யோவான் இயேசுவுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்த அந்த மாபெரும் நினைவு நாளில் , தேவனும் மனிதனும் ஒன்றாக்கப்பட்டனர் . இப்போது, ஒருவேளை அவர்கள் ஓநாயாக இருந்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? [2]

இயேசுவுக்குத் திருமுழுக்கு அளித்த நாளில் , யோவான், " இதோ, தேவனுடைய சாந்தம் வருகிறது . இதோ, உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கும் தேவ ஆட்டுக்குட்டி" என்றார். (யோவான் 1:29). யோவான் அவருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தபோது, அவர் தண்ணீரை விட்டு வெளியே வந்தார். அப்பொழுது, பரிசுத்த ஆவியானவராகிய தேவன் ஒரு புறாவின் ரூபத்தில் அவர்மேல் இறங்கி வந்து, அவருக்குள் வாசம்பண்ணினார். ஆமென், அவருக்குள் வாசம்பண்ணினார்.

கிறிஸ்துவும் திருச்சபையும் மீண்டும் ஒன்றுசேரும் வரை , இந்த உலகம் கண்டிராத மற்றும் காணப்போகும் மாபெரும் நிகழ்வு அதுவே . அப்போதுதான் கர்த்தரும் மனிதனும் ஒன்றானார்கள் . வானமும் பூமியும் ஒன்றையொன்று தழுவி, முத்தமிட்டு, பாவப் பிரச்சினையை என்றென்றைக்குமாகத் தீர்த்தபோதுதான் (2 கொரி. 5:17-19) புறாவும் ஆட்டுக்குட்டியும் ஒன்றுசேர்ந்தன. இதுவரை செய்யப்பட்டதிலேயே மாபெரும் சமரசம், கர்த்தரும் கிறிஸ்துவும் ஒன்றாக இணைந்தபோதுதான் நிகழ்ந்தது . நண்பரே , நான் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்: நாம் கர்த்தரின் ஆட்டுக்குட்டிகள். அவர் நம்மைத் தம்முடைய ஆடுகளுக்கு ஒப்பிட்டார் (யோவான் 10:1-30). [3]

யோவான் ஒரு வாலிபன் வருவதைக் கண்டான். வானத்திலிருந்து புறாவின் வடிவில் அக்கினி ஸ்தம்பம் இறங்கி வருவதை அவன் கண்டான் ; ஒரு குரல், "இவன் என் பிரிய குமாரன், இவனிடத்தில் நான் வாசம்பண்ணப் பிரியப்படுகிறேன்" என்று சொன்னது. யோவான் சொன்னான் , "வனாந்தரத்தில் எனக்குச் சொன்னவர்," இறையியல் கல்லூரியில் அல்ல, "வனாந்தரத்தில் , 'யார்மேல் ஆவியானவர் இறங்கி, தங்கியிருப்பதை நீ

காண்பாயோ, அவரே பரிசுத்த ஆவியினாலும் அக்கினியினாலும் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பவர் என்று சொன்னதற்கு நான் சாட்சி கூறுகிறேன்." ஆமென் . (யோவான் 1:33). மேலும், அது சத்தியம் என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன்." (மத்தேயு 3:11-12).

அது என்ன? மேசியா பேசத் தயாராக இருக்கிறார் என்பதற்கான ஓர் அடையாளமாக அந்தத் தீர்க்கதரிசி இருந்தார். மேசியா என்பவர் யார்? மேசியா என்பவர், பரிபூரணமான வார்த்தையாக இருந்தார். அவர் தேவனுடைய பரிபூரணமாய் இருந்தார் (கொலோ. 2:9-10). தீர்க்கதரிசிகள் ஒரு சிறிய அசைந்தாடும் ஒளியாக இருந்தனர் . ஆனால் அந்த ஒளி அனைத்தும் அவரில் இருந்தது, இந்த மேசியாவில் இருந்தது, ஏனெனில் அவர் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கர்த்தர், இம்மானுவேல், மனித மாம்சத்தில் நமக்குள்ளே கர்த்தர் (மத். 1:22-25). [4]

அக்காலத்தில் பிதா அவரில் வாசம்பண்ணவில்லை; ஏனெனில், அவர் அவருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்த நாளன்று வந்தார் . [5] ஆவிக்குரிய ரீதியில் சொல்லப்போனால், யோவானின் ஞானஸ்நானத்தின்போது பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்மேல் இறங்கி , அவர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட மேசியாவானார்... இப்போது , நினைவில் கொள்ளுங்கள், அவர் பிறந்தபோதே தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தார். அவர் தேவனுடைய கன்னிப்பேறான குமாரன் (யோவான் 1:16-18; ஏசாயா 7:14). ஆனால் அவர் மேசியாவாகும்போதுதான் , பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்மேல் வருகிறார், ஏனென்றால் "மேசியா" என்றால் "அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்" என்று பொருள். பார்த்தீர்களா? பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்மேல் வந்தபோது அவர் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராக இருந்தார் (யோவான் 1:40-42). [6]

மேலும் நான் கடவுளையும் புறாவையும் பற்றி நினைத்துப் பார்த்தேன் – புறா எவ்வளவு அன்பான பறவை – கர்த்தர், தம்முடைய மனிதர்களுடன் அன்பு செய்ய விரும்புகிறார்... கர்த்தர் அன்பு செய்யப்பட விரும்புகிறார். கர்த்தர் உங்களை நேசிக்க விரும்புகிறார். "தேவன் உலகத்தை மிகவும் நேசித்தார், அதனால் அவர் தம்முடைய ஒரே மகனைக் கொடுத்தார், அவரை நம்புகிற எவனும் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவான்" (யோவான் 3:16). கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்! பின்னர் கர்த்தர், அன்பு செய்ய விரும்பி, அன்பு செய்யக்கூடிய ஒன்றை உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் தன்னைப் போலவே சாந்தமான ஒன்றை உருவாக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் தம்முடைய சொந்த இயல்பைக் கொண்ட ஒன்றை உருவாக்க வேண்டியிருந்தது.

உங்கள் இயல்புக்கு அப்பாற்பட்ட எதையும் உங்களால் நேசிக்க முடியாது . அன்பு அன்புடன் இணைய வேண்டும். ஒரு கணவனும் மனைவியும் தங்கள் வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற வேண்டுமானால், அவர்கள் ஒருவரையொருவர்

நேசிக்க வேண்டும். ஒரு குடும்பம் வெற்றிபெற வேண்டுமானால், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிக்க வேண்டும். நீ விரும்பும் ஒரு பெண்ணை உன் மனைவியாகக் கண்டறிய நீ எல்லா இடங்களிலும் தேடுகிறாய். அவள், தான் நேசிக்கக்கூடிய ஒரு கணவனைத் தேடுகிறாள்.

மேலும், தேவன் தாம் நேசிக்கக்கூடிய ஒரு ஆத்துமாவைத் தேடுகிறார். எனவே, அவர் தம்மை இவ்வுலகில் ஒரு சாந்தமான புறாவாகவும், சாந்தமான ஆட்டுக்குட்டியாகவும் வெளிப்படுத்தினார். தாமே எதையும் செய்ய முயற்சிக்காமலும், தன்னிறைவு அடைய முயற்சிக்காமலும் அவர் எவ்வளவு சாந்தமாக இருந்தார்! அவர் கூறினார், "பிதா எனக்கு முதலாவது காண்பிக்கும் வரையிலும், பிதா எனக்குள் வாசம் செய்யும் வரையிலும் நான் ஒன்றும் செய்வதில்லை" (யோவான் 5:19).

இப்போது, ஆட்டுக்குட்டியின் மற்றொரு குணம் என்னவென்றால், அது தன் உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. தேவன் நாம் ஆட்டுக்குட்டிகளாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார், ஆனால் பல சமயங்களில் நாம் நமது உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்கவோ, தியாகம் செய்யவோ விரும்புவதில்லை. உங்களில் பலர், "சரி, எனக்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன, சகோதரர் தீர்க்கத்தரிசி" என்று சொல்கிறீர்கள். அது உண்மைதான், ஆனால் உங்கள் உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்க நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா? தேவன் உங்களை வழிநடத்தக்கூடிய வகையில் உங்கள் உரிமைகளைக் கொடுக்க நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா? இன்று நமது சபைகளில் பெரும்பான்மையானவற்றில் உள்ள பிரச்சனை இதுதான். நாம் ஆட்டுக்குட்டிகளாக இருக்க வேண்டும்; ஆனால் நாம் ஆட்டுக்குட்டிகளைத் தவிர மற்ற எல்லாமுமாக மாறிவிட்டோம். அதனால்தான், நமக்கு அந்த மனப்பான்மை வந்தவுடன், பரிசுத்த ஆவியின் புறா பறந்து சென்றுவிடுகிறது. தேவ ஆட்டுக்குட்டி ஓநாய் போல முதலில் உறுமியிருந்தாலோ, அல்லது சாந்தமான புறா அனுமதித்ததற்கு மாறாக எதையாவது செய்திருந்தாலோ, அந்தப் புறா பறந்து சென்றிருக்கும். அது ஒரு நிமிடத்தில் சென்றிருக்கும்.

அதனால்தான் இன்று பெந்தேகோஸ்தே சபைக்கு என்ன ஆயிற்று என்று நாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால், நாம் ஒரு வித்தியாசமான இயல்பை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். "எங்களுக்கு எங்கள் உரிமைகள் வேண்டும். எது சரி என்று எங்களுக்குத் தெரியுமோ அதைத்தான் நாங்கள் செய்வோம்" என்ற மனப்பான்மையை நாம் பெற்றுக்கொள்கிறோம். அதனால் நாம் ஆணவம் கொள்கிறோம். நாம் விரோதப் போக்குடையவர்களாக மாறுகிறோம். நாம் அக்கறையற்றவர்களாக மாறுகிறோம். கோபத்தை உள்ளே வரவிடுகிறோம். சுயநலத்தை உள்ளே வரவிடுகிறோம்.

ஒரு ஆட்டுக்குட்டிக்குத் தன் கம்பளி சொந்தம்; அது அதன் உரிமை. அவர்கள் அந்த ஆட்டுக்குட்டியைப் பிடித்து, கட்டைகளின் மேல் தூக்கிப் போட்டு, அதன் கால்களைக் கட்டிப் போடுகிறார்கள். அது ஒருபோதும் உதைப்பதில்லை; ஒருபோதும் அடம்பிடிப்பதில்லை. நீங்கள் அதன் உரிமைகளை அதனிடமிருந்து பறித்துவிடுகிறீர்கள், ஏனென்றால் அது ஒரு ஆட்டுக்குட்டி. அதனால் வேறு எதுவும் செய்ய முடியாது, ஏனென்றால் அதுதான் அதன் இயல்பு. ஆனால் ஒரு கிறிஸ்தவரின் பாதையை ஒருமுறை கடந்து சென்றால், அவர் ஆட்டுக்குட்டியா அல்லது வெள்ளாடா என்பதை நீங்கள் கண்டறிவீர்கள். அவர் என்னவென்று நீங்கள் கண்டறிவீர்கள்; அவரை ஒருமுறை கடந்து செல்லுங்கள். இன்று நமது தேவாலயங்கள் இந்த நிலையில் இருப்பதற்கு இதுவே காரணம்.

எந்த உரிமையும் இல்லை. நீங்கள் ஒரு விலைக்கு வாங்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்; அது தேவகுமாரனின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் விலையாகும் (1 பேதுரு 1:17-21). உங்களுக்கு எந்த சட்டப்பூர்வ உரிமையும் இல்லை. அல்லேலுயா. உங்களுக்கு இருக்கும் ஒரே உரிமை, இம்மானுவேலின் நரம்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட இரத்தத்தால் நிரம்பிய ஊற்றுக்கு வருவதுதான்; அப்போது, வெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்கப்படும் பாவிகள் தங்கள் குற்றக் கறைகள் அனைத்தையும் இழப்பார்கள். ஆம், ஐயா. உங்களுக்கு இருக்கும் ஒரே உரிமை, உங்கள் சுய சித்தத்தை தேவனிடம் ஒப்படைப்பதுதான்; அதன் பிறகு தேவனே வழிநடத்துவார் (சங்கீதம் 78:14).

அதுதான் பல விசித்திரமான காரியங்களுக்கு காரணமாகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர், "இது சரியல்ல. கூட்டத்தை நிறுத்துங்கள்; அங்கே செல்லுங்கள்" என்றார். சகோதரரே, நானும் அதை நிறுத்தி, நேராகச் செல்கிறேன். அது சரிதான், ஏனென்றால் நீங்கள் தேவனுடைய ஆவியால் வழிநடத்தப்பட வேண்டும். தேவனுடைய ஆவியால் வழிநடத்தப்படுவதற்கான ஒரே வழி, சாந்தமாக இருப்பதும், அதிகம் அறியாமல் இருப்பதும்தான் (சங்கீதம் 25:8-9).

ஓ, நீங்கள், "எனக்கு நிறைய தெரியும்" என்று நினைக்கிறீர்கள். ஆமாம், உங்கள் மூளையை நீங்கள் மிகவும் குழப்பிக் கொள்கிறீர்கள், அதனால் அது தானாக இயங்கக்கூட முடிவதில்லை. உங்களுக்கு எல்லாப் புத்தகங்களும் தெரியும், எல்லா பதில்களும் தெரியும், மேலும் அனைத்து கிரேக்கமும் அனைத்து எபிரேயமும், புறா கூடு கட்ட இடமில்லாமல் போகும் வரை. அது சரிதான். ஆனால் உனக்கு எல்லாம் தெரியும்; அதனால் புறாவால் வழிநடத்த முடியாது, ஏனென்றால் உனக்கு எல்லாமே அதிகமாகத் தெரியும். (பிரசங்கி 3:5-8).

ஆட்டுக்குட்டி தனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று கூறவில்லை. அதை வழிநடத்த வேறு ஒருவர் தேவை. மகிமை. அவ்வளவுதான். ஒன்றும் தெரியாது! ஆமென். எனக்குத் தெரிந்த ஒரே விஷயம், கிறிஸ்து இயேசு என்னைக் காப்பாற்ற மரித்தார் என்பதுதான். [2]

இயேசு ஆட்டுக்குட்டியாகவும், தேவன் புறாவாகவும் இருப்பது இங்கே எவ்வளவு அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது . அந்தப் புறா ஒரு ஓநாயின் மீது அமர்ந்திருக்காது, அதன் இயல்பு சரியல்ல. அது ஒரு நாயின் மீதும் அமர்ந்திருக்க முடியாது , அதன் இயல்பும் சரியல்ல. அது ஒரு ஆட்டுக்குட்டியின் மீதுதான் அமர்ந்திருக்க வேண்டும்; அந்த இரண்டு இயல்புகளும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். நாமும் அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், நமது இயல்புகள் கர்ஜிக்கும் பாவியிலிருந்து ஆட்டுக்குட்டியின் சாந்த குணத்திற்கு மாற வேண்டும்.

மேலும், புறா ஆட்டுக்குட்டியை வழிநடத்தியதை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? கவனியுங்கள், ஆட்டுக்குட்டி தனக்கு இருந்த அனைத்தையும் அந்தப் புறாவிடம் ஒப்படைத்தது. அந்தப் புறா அவரை எங்கே வழிநடத்தியது என்று பாருங்கள். நம் அனைவரின் பாவங்களின் நிமித்தம் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கே (2 கொரி. 5:21; கொலோ. 1:19-20).

இப்போது, தேவன் தம் குமாரனை வெளிப்படுத்த விரும்பியபோது, அவர் பூமியிலேயே மிகவும் தூய்மையானதும் சாந்தமானதுமான ஒரு விலங்கால் வெளிப்படுத்தப்பட்டார்; ஆனால் தேவன் தம்மை பரலோகத்தில் வெளிப்படுத்தியபோது, பரலோகத்தில் உள்ள பறவைகளிலேயே மிகவும் சாந்தமானதும் தூய்மையானதுமான ஒரு புறாவால் வெளிப்படுத்தப்பட்டார்.

புறா மிகவும் விசித்திரமான உடல்வாகு கொண்ட ஒரு பறவை. ஏனெனில், அசுத்தமான எதையும் அதனால் உண்ண முடியாது; அதற்கேற்ப அதன் உடல் அமையாததால், அதனால் அதைச் செய்ய இயலாது.

நான் எப்போதுமே புறா கர்த்தரின் சின்னம் என்றும் , காக்கை பாசாங்குக்காரனின் சின்னம் என்றும் சொல்வதுண்டு. ஒரு காக்கையால், ஒரு பழைய செத்த பிணத்தின் மீது அமர்ந்து நான் முழுவதும் தின்ன முடியும்; நேராக வயலுக்குப் பறந்து சென்று புறாவுடன் சேர்ந்து கோதுமையையும் தின்ன முடியும். ஆனால் புறாவால் கோதுமையைச் சாப்பிட முடியும், ஆனால் அதனால் அந்தச் செத்த பிணத்தைச் சாப்பிட முடியாது. பார்த்தீர்களா? அதனால் அதைச் செய்யவே முடியாது, அதை ஜீரணிக்க முடியாது. அதனால் ஏன் அதைச் செய்ய முடியவில்லை என்று நான் யோசித்தேன்; அவை இரண்டுமே கோழிகள், இரண்டுமே பறவைகள். ஆனால் ஏன்? அது அவற்றின் கட்டமைப்பு.

ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவரின் நிலை இதுதான். ஒரு குறிப்பிட்ட மதப்பிரிவைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர் எதையும் எளிதாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம், ஆனால் ஒரு உண்மையான, மறுபிறப்பு பெற்ற கிறிஸ்தவரால் உலக காரியங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அவர் வித்தியாசமாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறார் (2 கொரிந்தியர் 5:17).

புறாவிற்குப் பித்தநீர் இல்லை என்பதை நான் கண்டறிந்தேன். புறாவிற்குப் பித்தநீர் இல்லை, ஏனென்றால் அதற்கு அதன் தேவை இல்லை.

பொறுத்தவரை அப்படித்தான் ; அவருக்கு எந்தக் கசப்பும் தேவையில்லை, ஏனென்றால் அவரால் தேவனுடைய உணவை மட்டுமே உண்ண முடியும் (யோவான் 6:32-33 , 41-58). அதைக் கரைக்கக் கசப்பு தேவையில்லை; அந்த உணவைக் கரைக்க அன்பு தேவை . கசப்பு: அவர்கள் அதனுடன் முரண்படுகிறார்கள் . ஆனால் அன்பு எப்போதும் அதை , தேவனுடைய வார்த்தையை, ஏற்றுக்கொள்கிறது .

இப்போது, அவனுக்கு எந்தத் துணிச்சலும் இல்லை; கெட்டுப்போன எதையும் சாப்பிடுவது அவனுக்கு ஒவ்வாத ஒன்று. ஒருவேளை அவன் சாப்பிட்டால், அது அவனைக் கொன்றுவிடும். ஆனால் அதில் எந்த ஆபத்தும் இல்லை, அவன் அதைச் சாப்பிடப் போவதில்லை, ஏனென்றால் அதன் மீது அவனுக்குப் பசியே இல்லை.

ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவரின் இயல்பு இதுதான். ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவர் மீது எந்தப் பாவமும் சுமத்தப்படுவதில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? தாவீது, "தேவன் எவன் மீது பாவத்தைச் சுமத்தாதிருப்பாரோ, அந்த மனிதர் பாக்கியவான்" என்று கூறினார். (சங்கீதம் 32:1-2). நீங்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தால் கழுவப்படும்போது (போலி நம்பிக்கையினால் அல்ல, உண்மையான ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தால்), செய்யப்பட்ட எதையும் தேவன் உங்கள்மேல் சுமத்துவதில்லை (ரோமர் 5:9; ரோமர் 3:23-26). ஏனென்றால் நீங்கள் இரத்தத்தின் கீழ் இருக்கிறீர்கள் மேலும் அவர் அதைப் பார்க்கவில்லை (ரோமர் 4:6-8). ஒரு இரத்த பலி உண்டு; உலகம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பு அவர் உங்களை எப்படிப் பார்த்தாரோ, அந்த விதத்தில் மட்டுமே அவரால் உங்களைப் பார்க்க முடிகிறது. அவர் உங்கள் பெயரை ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுல்தகத்தில் எழுதியபோது (வெளி. 13:8), அவர் அதை மட்டுமே பார்க்கிறார். ஏனென்றால், இதுவரை செய்யப்பட்ட எல்லாவற்றிலிருந்தும் நீங்கள் மீட்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்; ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தால் நீங்கள் கழுவப்பட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகையால் , ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தம் இதைச் செய்திருப்பதால் , உங்களுக்குள் கசப்பும் இல்லை, அசுத்தப் பழக்கமும் இல்லை ; உங்களுக்காகப் பாவநிவாரண பலி காத்திருக்கும் நிலையில், தேவன் உங்கள்மேல் பாவத்தைக் குற்றம் சாட்ட முடியாது.

"சரி," நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், "அப்படியானால், சகோதரர் தீர்க்கத்தரிசி, நான் விரும்பியதைச் செய்ய எனக்கு நிறைய இடம் இருக்கிறது." நான் எப்போதும் அப்படித்தான் செய்கிறேன்; எப்போதும். ஆனால் ஒரு மனிதன் இயேசு தனக்காக என்ன செய்திருக்கிறார் என்பதை உண்மையாகப் பார்த்துவிட்டு, திரும்பி அவருக்கு விரோதமாக ஏதாவது செய்தால், அவன் கிறிஸ்துவை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. [7]

வெளிப்படுத்தல் 5:5-6-ல் , “மூப்பர்களில் ஒருவர் என்னை நோக்கி: நீ அழாதே ; இதோ, யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமும், தாவீதின் வேருமானவர், புத்தகத்தைத் திறக்கவும், அதிலுள்ள ஏழு முத்திரைகளையும் அவிழ்க்கவும் ஜெயங்கொண்டார் என்றார் . இதோ, சிம்மாசனத்தின் நடுவிலும், நான்கு ஜீவன்களின் நடுவிலும், மூப்பர்களின் நடுவிலும் ஒரு ஆட்டுக்குட்டி நின்றது...”

ஒரு ஆட்டுக்குட்டி. அவன் ஏன் அந்த ஆட்டுக்குட்டியை இதற்கு முன் பார்க்கவில்லை? அந்த ஆட்டுக்குட்டி, காவலர்களுக்குள், பிதாவின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தது. யோவானால் அதற்குள் பார்க்க முடியவில்லை; அங்கே நிற்குகொண்டிருந்த அந்த நான்கு மிருகங்களையோ, அல்லது பரிசுத்த ஸ்தலத்தைக் காத்துக்கொண்டிருந்த அந்த நான்கு கேரூபீன்களையோ மட்டுமே அவன் பார்த்திருந்தான் . அவன் அதைப் பார்த்திருந்தான், ஆனால் அதற்கு அப்பால் என்ன இருந்தது என்பதை அவனால் பார்க்க முடியவில்லை. அங்கே, திடீரென்று, ஒரு ஆட்டுக்குட்டி தோன்றியது... மர்மமான முறையில், திடீரென, அங்கே ஒன்று இருந்தது .

அது ஒரு இயற்கையான மிருகமோ, ஆட்டுக்குட்டியோ அல்ல என்பதைக் காட்டுவதற்காக , ஏனெனில் அது சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தவரின் வலது கையிலிருந்து புத்தகத்தை எடுத்தது (வெளி. 5:5-7); ஆட்டுக்குட்டியால் அதைச் செய்ய முடியாது. அவர் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியாக இருந்தார், அவரே கிறிஸ்து. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவருடைய பண்புகள் . அவர் ஆட்டுக்குட்டியைப் போல சாந்தமும் பணிவும் உள்ளவராக இருந்தார்.

இப்போது கவனியுங்கள், அது ஒரு ஆட்டுக்குட்டி மீட்பர் , முதலாவதைப் போலவே ஒரு ஆட்டுக்குட்டி மீட்பர். தேவன் ஒருபோதும் மாறமாட்டார்! ஆமென்! முதல் மீட்பர் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியாக இருந்தார், ஏதேன் தோட்டத்தில் , தேவன் பலியிட்டது ஒரு ஆட்டுக்குட்டி (ஆதி. 3:21). இதோ மீண்டும், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில், அது மீண்டும் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியாகவே இருக்கிறது. எதை மீட்க? வீழ்ச்சியடைந்த ஒரு இன மக்களின் வீழ்ச்சியடைந்த நிலையும் வீழ்ச்சியடைந்த மரபுரிமையும். ஆரம்பத்தில் நம்முடைய ஆட்டுக்குட்டி நம்மை மீட்க வந்தது போல, ஒரு ஆட்டுக்குட்டியும் நம்மை மீட்கத் திரும்பி வருகிறது .

எதை மீட்க? அவர் நம்மை எதற்காக மீட்கப் போகிறார்? மீட்கப்படும் எதுவும் தொலைந்து போன ஒன்றுதான். அது தொலைந்து போய் , பின்னர் மீண்டும் கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்த ஆட்டுக்குட்டியானவர் நமக்கு எதைத் திரும்பக் கொண்டு வருகிறார்? ஆரம்பத்தில் நம்மிடம் இருந்த அனைத்தையும்.

ஆரம்பத்தில் நம்மிடம் என்ன இருந்தது? நித்திய ஜீவன். நாம் உலகத்தின் வாரிசுகளாக இருந்தோம். நம்மிடம் ஜீவன் இருந்தது, நாம் ஒருபோதும் மரிக்க வேண்டியதில்லை. நாம் ஒருபோதும் நோய்வாய்ப்பட

வேண்டியதில்லை. நாம் ஒருபோதும் வயதாக வேண்டியதில்லை. நமக்கு ஒருபோதும் சோர்வுகள் இருந்ததில்லை. இறுதிச் சடங்குகள் இல்லை, கல்லறைகள் இல்லை, தீமை இல்லை, மரணம் இல்லை, நரைமுடி இல்லை, கூன் விழுந்த தோள்கள் இல்லை, துக்கம் இல்லை, அழுகை இல்லை . நம்மிடம் நித்திய ஜீவன் இருந்தது! பூமி முழுவதின் மீதும் நமக்கு அதிகாரம் இருந்தது. நாம் பூமியில் ஒரு தேவனாக இருந்து, சுற்றித் திரிந்தோம். இந்த மரம் இங்கே நிற்பது சரியாகத் தெரியவில்லை என்றால், நாம், “நீ வேரோடு பிடுங்கப்பட்டு இங்கே வைக்கப்படுவாயாக,” என்று சொல்வோம், அதுவும் அப்படியே செய்யும். காற்று வீசிக்கொண்டிருந்தது, ஆனால் காற்று வீசுவதை நாம் விரும்பவில்லை, “அமைதியாயிரு, அடங்கு, ” என்று சொல்வோம், அதுவும் அப்படியே செய்யும். அவர் என்ன செய்ய வந்தார்? அதையெல்லாம் மீண்டும் நம்மிடம் மீட்டுக்கொள்ள, அதையெல்லாம் மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ள.

இப்பொழுது இயற்கையே பெருமூச்சு விடுகிறது, தேவனுடைய குமாரர்கள் வெளிப்படுவதற்காகக் காத்திருக்கிறது; தேவனுடைய குமாரர்கள் வெளிப்படுவதற்காக. [8]

புத்தகத்திலும் , நாம் பேசிக்கொண்டிருந்த அந்த இடத்திலும் , இரண்டு புத்தகங்களும் ஜீவபுத்தகம் என்ற ஒன்றே என்று பேசினோம். ஜீவபுத்தகத்தின் முதல் வடிவம் நீங்கள் பிறந்தபோது உருவானது; அதுவே உங்கள் இயற்கையான பிறப்பு. ஆனால், வெகு காலத்திற்கு முன்பு, அங்கே ஒரு சிறிய ஜீவத் துகள் கிடக்கிறது . அதைப் பார்த்து, "இது எங்கிருந்து வந்தது? இந்த விசித்திரமான விஷயங்கள் என்ன?" என்று நீங்கள் வியப்பீர்கள்.

நான் இதைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன், என்னை நானே வைத்துக்கொண்டேன், நீங்கள் சொல்லப்போவதைப் போல, "வில்லியம் தீர்க்கத்தரிசி, சரி, நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த வில்லியம் தீர்க்கத்தரிசி, இன்றிரவு அதே தீர்க்கத்தரிசி அல்ல." அங்கே யாராவது, "வில்லியம் தீர்க்கத்தரிசி, அவன் ஒரு படுபாவி," என்று சொல்லியிருந்தால், பாருங்கள், ஏனென்றால் நான் சார்லஸ் மற்றும் எல்லா பிரன்ஹாமிற்கு மகனாகப் பிறந்தேன். அவர்களின் இயல்பில் நான் ஒரு பாவி, நான் உலகிற்கு ஒரு பொய்யனாக வந்தேன், மேலும் உலகின் அனைத்து பழக்கவழக்கங்களும் எனக்குள் இருந்தன. ஆனால் அங்கே, மற்றொரு இயல்பும் இருந்தது, முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டது, கடவுளால் அங்கே இருந்தது. இந்த ஒரே உடலில், பாருங்கள், இரண்டு இயல்புகள் அங்கே உள்ளன. [9]

நீங்கள் இந்த வாழ்க்கையில் இருக்கும் வரை, நீங்கள் ஒட்டும் தன்மையுடனும், மாம்ச சுவாவத்துடனும் இருப்பீர்கள்; அது நீங்கள் வாழும் காலம் முழுவதும் உங்களைத் தொந்தரவு செய்யும். ஆனால் உங்கள்

உள்ளுக்குள், நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்திருக்கிறீர்கள் (1 பேதுரு 1:23). நீங்கள் உயிர்த்தெழுப்பப்படும்போது, கிறிஸ்துவின் சாயலில் இருப்பீர்கள், எல்லாப் பாவமும் உங்களைவிட்டு நீங்கிவிடும். பார்த்தீர்களா? அதுதான் விஷயம்.

இது மரிக்கும் சரீரத்தில் உள்ள மரிக்கும் ஆவி; ஆனால் இப்போது, உங்களால் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு சரீரங்களில் இருக்க முடியாது, ஆனால் ஒரே நேரத்தில் உங்களுக்குள் இரண்டு இயல்புகள் இருக்க முடியும். நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்கும்போது, அந்தக் குழந்தையைப் போல நீங்கள் சரீரப்பிரகாரமாகப் பிறப்பதில்லை; ஆனால் என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால், ஆவிக்குரிய பிறப்பு உங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. மேலும் , தேவனுடைய இந்த ஆவிக்குரிய பிறப்பு உங்கள் இருதயத்தில் வளரும்போது , அந்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒரு பரலோக சரீரம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும், ஜீவன் இந்த சரீரத்தை விட்டு வெளியேறும்போது, அது அந்த சரீரத்திற்குச் செல்கிறது. சரீரம் பூமிக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படும்போது ஆவி உள்ளே வருவது போலவும், ஆவி சரீரத்தை விட்டு வெளியேறும்போது, ஒரு சரீரம் காத்திருப்பது போலவும் இருக்கிறது. "ஏனெனில், இந்தப் பூமிக்குரிய கூடாரம் கலைக்கப்பட்ட பின்பு, நமக்கென்று ஒன்று ஏற்கெனவே காத்திருக்கிறது என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம் . " (2 கொரி. 5:1). பார்த்தீர்களா? அதுதான், மக்களின் ஆவிக்குரிய சரீரம். [10]

நீர் உதவுமாறு ஜெபிக்கிறேன் . ஆண்டவரே, அவர் சேமித்து வைத்திருக்கும் இந்த உணவை எடுத்து, தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டிகளுக்கு உணவளிக்கும்படி, அவரை கிருபையும் வல்லமையும் உள்ளவராக்கும் (யோவான் 21:15-17). ஆண்டவரே, நீர் நோயை எங்களிடமிருந்து விலக்கி வைப்பீராக என்று ஜெபிக்கிறேன். மக்கள் நோய்வாய்ப்படும்போது, பாவநிவாரணம் செய்வதற்காகப் பலிபீடத்தில் சிந்தும் ஆண்டவராகிய இயேசுவின் தற்போதையதும் போதுமானதுமான இரத்தத்தை அவர்கள் நினைவுகூரும்படியாக. மேலும், அவர்கள் உடனடியாகக் குணமடைய வேண்டும் என்றும் ஜெபிக்கிறேன். அவர்களை மனச்சோர்வடையச் செய்வதிலிருந்தோ அல்லது அவர்களை வழிபாட்டுக் குழுக்களை உருவாக்கத் தூண்டுவதிலிருந்தோ சாத்தானின் வல்லமையை நீர் அவர்களிடமிருந்து விலக்கி வைப்பீராக என்று ஜெபிக்கிறேன் . ஆண்டவரே, எதிரியின் எல்லா வல்லமைகளையும் விலக்கி வைப்பீராக. உமது வார்த்தைக்கு ஏற்ப எங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தும் (எபி. 13:12). அதை அருளும், ஆண்டவரே.

[11]

குறிப்பு:

- [1] “அடையாளம்” (63-0901M), par. 58-66
- [2] “திருச்சபையும் அதன் நிலையும்” (56-0805), பத்தி. 33, 36-44, 97-99
- [3] “கர்த்தர் தமது வாக்குறுதியை அளிக்கிறார்” (56-1209A), பத்தி. 40-41
- [4] “அடையாளத்தின் குரல்” (64-0313), பத்தி. 99-102
- [5] “முரண்பாடு” (64-0206B), பத்தி. 282
- [6] “எதிரியின் வாயில்களைக் கைப்பற்றுதல்” (59-1108), பத்தி. 79
- [7] “பனிபோல் வெண்மையான புறாவின் சிறகுகளில்” (65-1128E), பத்தி. 40-51
- [8] “வெளிப்படுத்துதல் அதிகாரம் 5, பகுதி 2” (61-0618), பத்தி. 88-94
- [9] “கம்யூனியன்” (65-1212), பத்தி. 44-45
- [10] “கேள்விகள் மற்றும் பதில்கள்” (64-0830E), பத்தி. 31, 58
- [11] “எழுவது முத்திரை” (63-0324E), பத்தி. 370

Spiritual Building-Stone No. 1 (new 2010) from the Revealed Word of this hour, compiled by: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömborg, Germany.

www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் நேரான ஒரு செய்தியுடன் ஒருவர் வருகிறார் மேலும் விரைவான பணி பூமியைச் சுற்றி வரும்.

தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வித்தும் அதைக் கேட்கும் வரை அந்த விதைகள் செய்தித்தாள்களிலும் வாசிப்புப் பொருட்களிலும் பரவும்.

[திர்க்கத்தரிசு நடத்தை-ஒழுங்கு-போதனை“ பக்கம் 724]

Translated by: Mr. Jayanatha Anbarasu

Tamil Editor:

Pastor W.S. Vedha,

Spiritual Building – Stone Ministry,

Post Box: 54,

Pollachi 642001.

Message By: Pastor Gerd Rodewald